

๑๐ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ทหารี่ข้อกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ด่วนที่สุด ที่ ดช 0011.131/25597
ลงวันที่ 3 กันยายน 2546

ตามหนังสือที่อ้างถึงกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้หารือกระทรวงมหาดไทยว่า ตามที่ได้มีการประกาศใช้ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2545 นั้น เป็นเหตุให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 จึงได้ขอหารือในปัญหาข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามประเด็น ดังนี้

1. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ไปตั้ง ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเช่นกันจะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่
2. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ขอย้ายที่ตั้งไปอยู่ ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่
3. สถานบริการที่ขอย้ายที่ตั้งตามข้อ 1 และ 2 เป็นสถานบริการที่มีอยู่เดิม โดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาฯ ใช้บังคับ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า จากการพิจารณาข้อหารือดังกล่าวของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ 1 ครั้งที่ 39/2546 วันที่ 29 ตุลาคม 2546 สรุปได้ดังนี้

1. กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิมโดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ จะขอย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกาฯ สามารถย้ายที่ตั้งได้ โดยเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สถานบริการมาอยู่รวมกันในพื้นที่เดียวกัน แต่จะขอย้ายที่ตั้งจากสถานที่ตั้งเดิมซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว เพื่อขอย้ายไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไม่ได้ เพราะสถานบริการกรณีนี้ได้รับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาฯ อยู่ก่อนแล้วไม่อาจเปลี่ยนแปลงสิทธิเดิมให้ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

ประวัติ

0๕๗ - 0๕๗ - ๒๗๕๘ ปลัดอำเภอ
๐๘๕ - ๐๙๔ - ๗๖๖๕ นักวิชา

-2-

2. สำหรับกรณีการย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตก็ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตให้ย้ายได้เพราะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการจะควบคุมให้สถานบริการเข้ามาอยู่ในพื้นที่เพื่อการอนุญาต หากมีการย้ายสถานที่ตั้งจะต้องเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา เท่านั้น เว้นแต่กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิมจะขอย้ายสถานที่เพราะเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย เช่น เพลิงไหม้ หรือถูกเวนคืนที่ดิน และในจังหวัดนั้นไม่ได้กำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ตามพระราชกฤษฎีกา เนื่องจากการจัดตั้งสถานบริการของผู้ประกอบการเป็นสิทธิในการประกอบอาชีพที่มีอยู่เดิมตามมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องได้รับสิทธิในการประกอบอาชีพ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาให้ย้ายได้ โดยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 483/2521 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2521 เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ข้อ 9

3. ส่วนสถานบริการตามมาตรา 3 (4) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชกฤษฎีกา เพราะสถานบริการดังกล่าวไม่ต้องขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การย้ายสถานที่ตั้งของสถานบริการดังกล่าวสามารถย้ายได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๕

(นายรัชฎภัย คิษฐอำนาจ)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์
โทร./โทรสาร 0 2221 1133